

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Liliana CATAN
Victor BOICO
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de succesorul inculpatului, Iacuboi Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

IACUBOI Mina XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.04.2019 – 27.02.2020;

Instanța de apel: 07.05.2020 – 21.07.2020;

21.06.2021- 17.11.2021;

Instanța de recurs: 17.10.2020 – 20.04.2021;

19.04.2022 – 25.05.2022.

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Edineț, sediul Briceni din 27 februarie 2020, a fost încetat procesul penal în privința lui Iacuboi Mina învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pancu Alexei, dispunându-se încasarea de la Iacuboi Mina în beneficiul lui Pancu Alexei prejudiciului material în sumă de 4000 (patru mii) Euro, conform cursului valutar stabilit de banca Națională a Moldovei, la momentul executării hotărârii judecătorești și prejudiciului moral în sumă de 10.000 (zece mii) lei.

S-a încasat de la Iacuboi Mina în beneficiul părții vătămate Pancu Alexei cheltuieli pentru acordarea asistenței judiciare în sumă de 3000 (trei mii) lei.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că, Iacuboi Mina, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, la data de 03.05.2010, s-a prezentat la domiciliul

cunoscutului său Pancu Alexei situat XXXXX, unde sub pretextul că are nevoie de mijloace financiare, a luat de la ultimul suma de 4 000 Euro, asigurându-l că, timp de 30 zile îi va întoarce, însă până la moment Iacuboi Mina refuză de a întoarce mijloacele financiare, astfel cauzându-i părții vătămate Pancu Alexei un prejudiciu material considerabil în sumă de 4000 Euro echivalentul la 67.112,80 lei.

Astfel, Iacuboi Mina prin acțiunile sale intenționate a comis escrocherie adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat, că prima instanță nu a făcut o analiză obiectivă a probelor și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, considera că probatoriul administrat și cercetat în instanța de judecată, nu demonstrează faptul că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar învinuirea incriminată inculpatului se bazează pe presupuneri.

La fel, considera că martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au declarat suficientă informație care să confirme vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

A fost dispus de a încasa de la Iacuboi Mina în beneficiul lui Pancu Alexei suma de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

5. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la caz și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului că inculpatul vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a reținut că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părților vătămate Pancu Alexei, declarațiile soției părții vătămate Pancu Elena; declarațiile martorilor Moldovean Boris, Andronic Victor, Iacuboi Eric; plângerea lui Pancu Alexei adresată procuraturii r-nul Edineț la data de 06.06.2018; încheierea din 26 ianuarie 2011 și demersul din data de 07.05.2019; materialele prezentate de către Procuratura r-nul Edineț, potrivit cărora în luna noiembrie 2010 Pancu Alexei s-a

adresat cu o plângere pe faptul că Iacuboi Mina a refuzat să-i întoarcă mijloacele financiare; ordonanța de ridicare din 04.02.2019 potrivit căreia a fost dispusă efectuarea ridicării de la Judecătoria Edineț, sediul Central materialele cauzei civile nr. 2-140/11.

Instanța de apel a considerat că nu poate fi reținut argumentul inculpatului, fiind apreciat ca fiind o modalitate de apărare poziția inculpatului potrivit căreia, martorii audiați nu au declarat suficientă informație pentru constatarea vinovăției sale, acestea urmând a fi apreciate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a precizat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu echivalează cu achitarea acestuia, or, probele administrate în susținerea învinuirii au demonstrat vinovăția lui Iacuboi Mina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că prima instanță corect și întemeiat a reținut că declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor audiați în cauză, și-au găsit confirmare prin coroborare cu celelalte probe administrate și puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că nu pot fi reținute nici argumentele referitor la faptul că prima instanță unilateral și neobiectiv a examinat cauza, și astfel greșit a conchis despre vinovăția inculpatului, or, în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în cadrul instanței de judecată, iar sentința primei instanțe nu se bazează pe presupuneri.

În opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate și argumentele părții apărării privind reținerea ilegală a inculpatului de către organul de drept, deoarece inculpatul, fiind citat de a se prezenta în fața organului urmăririi penale pentru data de 04.02.2019 (f.d.102) acesta fiind înștiințat și verbal despre necesitatea prezentării, ulterior pentru data de 12.02.2019 (f.d.111) - nu s-a prezentat. Ulterior, organul urmăririi penale a dispus aducerea silită a lui Iacuboi Mina pentru data de 21.02.2019 (f.d.160), care nu a fost posibil de executat din motivul lipsei acestuia la domiciliu. Ca rezultat al inacțiunilor lui Iacuboi Mina de a se prezenta în fața organului de urmărire penală, de către procurorul în Procuratura r-nul Briceni, Gherman Ion, prin ordonanța din 26.02.2019 (f.d.173) a fost dispusă reținerea lui Iacuboi Mina, fiind pus sub învinuire pentru comiterea faptei prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a mai indicat, că nu pot fi reținute nici argumentele privind necesitatea adoptării unei încheieri de încetare a procesului penal de către instanța care a judecat cauza în fond, or, prin prisma art. 332 Cod de procedură penală, în cazul dacă pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)- 9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53- 60 Cod penal, instanța, prin sentința motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă, astfel, în cazul din speță prima instanță corect a pronunțat sentința de încetare a procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a indicat că este neîntemeiată solicitarea cu privire la

achitarea inculpatului, reținând că acțiunile lui Iacuboi Mina corect au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, iar probele cercetate în cadrul instanței de judecată, au demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe referitor la încetarea procesului penal intentat în privința lui Iacuboi Mina în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție, iar în acest sens, reținând prevederile art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b), (2) Cod penal, art. 275 pct. 5) - 9), 285 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a precizat că infracțiunea incriminată lui Iacuboi Mina în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost săvârșită în luna mai 2010, și potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, astfel că de la săvârșirea infracțiunii incriminate, au trecut mai mult de 5 ani.

Cu referire la prejudiciul material solicitat, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de admite cerința părții vătămate privind încasarea prejudiciului material în mărime de 4000 euro din contul lui Iacuboi Mina.

Referitor la soluția instanței de fond în latura civilă, și anume în partea dispunerii încasării prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a concluzionat că suma de 10.000 lei este o despăgubire echitabilă pentru daune morale cauzate părții vătămate.

La fel, instanța de apel a considerat că, solicitarea apărării privind încasarea din contul lui Iacuboi Mina în beneficiul lui Pancu Alexei suma de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică în cadrul Curții de Apel Bălți, urmează a fi admisă, or, dovada achitării sumei pretinse este confirmată prin bonul de plată XXXXX din data de 29.06.2020, prezentat instanței.

6. Decizia instanței de apel *este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Iacuboi Mina*, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat.

În motivarea recursului ordinar se indică, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, susține că instanța de apel s-a pronunțat superficial asupra motivelor invocate în apelul declarat, dându-le o apreciere evazivă și confuză, și a indicat formal că probatoriul administrat dovedește vinovăția inculpatului, fără a-și expune punctul de vedere asupra fiecărei probe în parte, inclusiv asupra aspectelor de admisibilitate a probelor, așa cum o cer prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, apelantul a reiterat argumentele expuse în apel și a indicat că instanța de apel nu a reacționat în modul cuvenit la erorile sesizate, repetându-le întocmai și menținând o sentință de condamnare neîntemeiată și nemotivată.

La fel, a subliniat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prima instanță și-a întemeiat sentința pe declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au declarat suficientă informație care să confirme vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2021, recursul ordinar declarat de către inculpat a fost admis, s-a casat total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, criticile aduse în recurs și-au găsit parțial confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urma a fi desființată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale.

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor invocate în apelul inculpatului, nu le-a supus verificării prin prisma probatoriului administrat la dosar și nu a răspuns în mod corespunzător la toate motivele invocate în cererea de apel.

În contextul celor enunțate, instanța de apel nu a abordat esența problemei invocate de apelant în sensul admisibilității sau inadmisibilității unor probe administrate în speță, așa cum stipulează prevederile art. 95 Cod de procedură penală, întrucât potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 21 iulie 2020 (f.d.99, vol. II), se atestă că a fost dispusă cercetarea următoarelor probe ale părții apărării: *plângerea lui Pancu Alexei adresată procuraturii r-nul Edineț la data de 06.06.2018 (f.d.9, vol. I); încheierea din 26 ianuarie 2011 (f.d.10, vol. I) și demersul din data de 07.05.2019 (f.d.235, vol. I); materialele prezentate de către Procuratura r-nul Edineț, potrivit cărora este indicat că, în luna noiembrie 2010 Pancu Alexei s-a adresat cu o plângere pe faptul că Iacuboi Mina a refuzat să-i întoarcă mijloacele financiare (f.d.106-108, vol. I); ordonanța de ridicare din 04.02.2019 potrivit căreia a fost dispusă efectuarea ridicării de la Judecătoria Edineț, sediul Central materialele cauzei civile nr.2-140/11 (f.d.113-132, vol. I); declarațiile părții vătămate Pancu Alexei (f.d.29-32, vol. I); declarațiile soției părții vătămate Pancu Elena (f.d.33-35, vol. I); declarațiile martorilor Moldovean Boris (f.d.36-38, vol. I), Andronic Victor (f.d.39-40, vol. I), Iacuboi Alexandru (f.d.41-43, vol. I)*. Or, din decizia instanței de apel nu rezultă aprecierea acestor probe separat și în coroborare cu celelalte probe aduse în sprijinul învinuirii în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale.

Instanța de recurs a menționat că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Colegiul penal al instanței de recurs a considerat că instanța de apel nu a soluționat fondul apelului, nu s-a expus asupra probelor administrate în speță, referindu-se superficial asupra acestora, fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art.101

Cod de procedură penală. Astfel, decizia instanței de apel nu conținea temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date (art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală).

Totodată analizând sentința primei instanțe, s-a constatat că deși prima instanță a constatat vinovăția inculpatului, menționând că săvârșirea infracțiunii, care a produs daune considerabile de către Iacuboi Mina rezulta din coroborarea declarațiilor părții vătămate, a martorilor și înscrisurilor administrate, totodată combătând și argumentele apărării cu privire la nevinovăție, Colegiul penal a considerat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia liberării de răspundere penală a inculpatului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încetarea procesului penal.

Instanța de apel greșit a reținut temeiul de încetare a procesului prevăzut la art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, or, instanța de judecată poate pronunța și o sentință de condamnare fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, urmând să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, apelul inculpatului a fost admis, cu casarea sentinței din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Iacuboi Mina în baza art. 190 alin. (1) Cod penal în legătură cu intervenirea decesului inculpatului.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, după pronunțarea sentinței judecătorești Edineț sediul Briceni din 27.02.2020, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, conform certificatului de deces XXXXX de Serviciul stare civilă Edineț, precum și potrivit informației din Baza de date ACCES prezentată de procuror, inculpatul Iacuboi Mina a decedat la 17.10.2021 în mun. Edineț.

Instanța de apel a atestat că, conform Titlului II, Partea specială din Codul de procedură penală, judecarea apelului reprezintă o etapă a judecării și, deoarece pe parcursul judecării cauzei a intervenit decesul făptuitorului, în baza art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, se impune încetarea procesului penal în temeiul prevăzut în art. 275 pct. (5) Cod de procedură penală. Prin urmare, intervenirea decesului

inculpatului la etapa judecării apelului, care este parte a procedurii de judecată, reprezintă, potrivit ordinii impuse de legiuitor, un temei legal de încetare a procesului penal în ședința de judecată. Deci, în cazul în care, a intervenit decesul făptuitorului, procesul penal pornit și aflat în derulare la faza judecării, încetează în mod necondiționat, dispărând necesitatea continuării procesului penal, inclusiv și judecării apelului, indiferent de soluția care se prefigurează. Deoarece tragerea la răspundere penală este personală, în cauza dată, în legătură cu decesul lui Iacuboi Mina, a dispărut subiectul infracțiunii, astfel, nu mai pot fi derulate acte specifice tragerii la răspundere penală a persoanei fizice, în sensul art. 21 alin. (1) și (2) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, bazându-se pe relevanțele din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 08 aprilie 2008, în cauza Grădinar versus Moldova, instanța de apel a concluzionat că continuarea post-mortem a procesului penal și constatarea vinovăției sau nevinovăției decedatului în comiterea infracțiunii incriminate este inechitabilă și incompatibilă cu ansamblul de garanții acordate de art.6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și libertăților fundamentale, deoarece la momentul decesului acesta a beneficiat de prezumția de nevinovăție, iar în consecința decesului, el a fost decăzut din posibilitatea exercitării dreptului la apărare.

Din cele relatate, rezultă că în atare situație de drept, acțiunea penală se stinge și, odată cu ea, încetează și procesul penal. Întrucât acțiunea penală este personală, iar în caz de deces al făptuitorului, dispăre subiectul activ al acțiunii, astfel că organele judiciare nu pot adopta decât soluția de încetare a procesului penal.

Astfel, odată ce făptuitorul a decedat, apare ca lipsită de fundament juridic orice continuare a procesului penal, pentru că o acțiune penală nu se mai poate exercita față de un subiect care nu mai există.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *succesorul inculpatului, Iacuboi Svetlana a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând repunerea în termen a recursului, casarea deciziei, cu trimiterea la rejudecare a cauzei penale.

În motivare recurenta a indicat că a făcut cunoștință cu decizia la 20.02.2022, când s-a întors în țară din străinătate, iar la 24.02.2022 a primit certificatul de calitate de moștenitor.

Instanța de apel, examinând apelul inculpatului nici n-a discutat temeiul apelului, n-a confirmat sau infirmat săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, s-a mărginit doar la faptul decesului inculpatului și a încetat procesul penal în baza acestui eveniment.

Curtea Supremă de Justiție examinând recursul ordinar depus de soțul decedat a menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, totodată decizia atacată nu cuprinde expunerea motivelor pe care își întemeiază soluția.

Instanța de apel nu s-a expus asupra sumei de 4000 euro care a fost încasată de la Iacuboi Mina prin sentința din 27 februarie 2020. Mai mult, toate bunurile materiale rămân sub sechestru de către executori, încă de când inculpatul era în viață. În acest

context, ce obligații de ordin material are succesorul față de Pancu Alexei în condiția când nu a săvârșit față de ultimul nici o acțiune.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului succesorului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.*

Din actele cauzei se constată că succesorul inculpatului, Iacuboi Svetlana a depus recursul ordinar la data de **25.03.2022**.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.*

Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală: *„în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.”*.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal incontestabil reține că, decizia instanței de apel din 17 noiembrie 2021 a fost pronunțată integral la 15 decembrie 2021, termenul de declarare a recursului expirând la 14 ianuarie 2022, iar recursul a fost depus la 25 martie 2022, astfel, termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către recurentă.

Durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată, el este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul reține că, în cauza deferită judecătii, termenul de declarare a recursului a fost omis de către recurentă, respectiv argumentele aduse de aceasta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, ea fiind decăzută de dreptul de a exercita respectiva cale de atac.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de succesorul inculpatului, Iacuboi Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe IACUBOI Mina XXXXX, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2022.

Președinte

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO

Judecător

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ